Lietas Nr. C29507814
Lietas arhīva Nr. C-1980-15/18

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2015. gada 29. maijā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Zemmere,
ar tiesas sēdes sekretāri I.Birznieci, tulci T.Rogožkinu,
piedaloties prasītājam /pers. A/, izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Lomonosova ielā 10 civillietu /pers. A/ prasībā pret SIA /nosaukums/par darba samaksas piedziņu, materiālo zaudējumu un morālā kaitējuma atlīdzināšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2014. gada 16. janvārī /pers. A/, turpmāk arī Prasītājs, cēlis tiesā prasību, vēlāk to precizējot, pret SIA /nosaukums/, turpmāk arī Atbildētājs, par darba samaksas piedziņu, materiālo zaudējumu un morālā kaitējuma atlīdzināšanu (lietas 4.- 6., 30. – 31. lapa).

Prasības pieteikuma precizējumos izteikti lūgumi 1) piedzīt no Atbildētāja darba samaksu par nostrādātajām stundām 530,73 EUR apmērā; 2) piedzīt no Atbildētāja par labu Prasītājam izdevumus 150 EUR par darba pienākumu veikšanai iegādāto darba apģērbu, strāvas transformatoru, elektrisko fēnu un maksu par nodokļu grāmatiņas dublikāta iegādi; 3) piedzīt no Atbildētāja par labu Prasītājam morālo kaitējumu 1000 EUR apmērā.

Prasības pieteikumā norādīti šādi apstākļi: 30.04.2013. starp pusēm noslēgts darba līgums Nr.5/2013-DL 2013.g. (turpmāk Darba līgums). Vienlaicīgi ar Darba līgumu puses noslēgušas vienošanos par papildus veicamajiem pienākumiem ārpus Darba līgumā noteiktā darba laika. Saņemot darba uzskaites tabeli Prasītājs secinājis, ka Atbildētājs nav pilnībā uzskaitījis Prasītāja nostrādāto darba laiku, līdz ar ko arī samaksa par veikto darbu nav samaksāta pilnā apmērā. Sākot ar maija mēnesi Prasītājs pats veicis nostrādātā darba laika uzskaiti, taču saprotot, ka Atbildētājs pielīgto darba algu pilnā apmērā neizmaksā, Prasītājs 2013. gada 3. jūlijā iesniedzis uzteikumu.

Prasītājs norādījis, ka pēc darbu veikšanas vienmēr ticis parakstīts numurēts remontdarbu akts, divi akta eksemplāri atdoti veikalam, kurā darbs veikts, viens Atbildētājam, uz visiem aktiem veikts Prasītāja paraksts vai pārinieka paraksts.

Pēc pārrunām ar Atbildētāja pārstāvi Rīgas reģionālajā Valsts darba inspekcijā, turpmāk arī VDI, Atbildētājs izmaksājis Prasītājam neizmaksātās darba samaksas daļu Ls 17,53, papildus VDI uzrādot tādus remontdarbu aktus, kādi sākotnēji nebija apmaksāti.

Precizējot prasības pieteikumā norādīto Prasītājs norādījis, ka iegādājies darba apģērbu, strāvas transformatoru, elektrisko fēnu, jo tas bijis vajadzīgs darba veikšanai, un šie izdevumi radījuši Prasītājam materiālu tiesību aizskārumu 150 EUR apmērā. Savukārt, morālais kaitējums radies, jo Prasītājs nav pieņēmis citu darba piedāvājumu, kur būtu saņēmis lielāku atalgojumu.

[1.2] Atbildētājam 28.02.2014. nosūtīts prasības pieteikuma noraksts, lūdzot sniegt paskaidrojumus par celto prasību 30 dienu laikā no prasības pieteikuma nosūtīšanas dienas (lietas 34., 35.lapa). Atbildētājs paskaidrojumus par celto prasību līdz lietas izskatīšanai tiesas sēdē nav sniedzis, lai gan Atbildētāja pārstāvis ir iepazinies ar lietas materiāliem (lietas 1.105., 119.). 15.05.2015. iesniegumā tiesai tikai norādījis, ka prasību neatzīst, Atbildētājs darba laika uzskaiti veicis saskaņotajā kārtībā un samaksu veicis pilnā apmērā (lietas 197., 198.lapa).

[1.3] Pēc Prasītāja lūguma tiesa izprasījusi no Atbildētāja remontdarbu aktus, kas sastādīti par Prasītāja veikto darbu saskaņā ar Darba līgumu laika periodā no 2.05.2013. līdz 3.07.2013. (lietas 45.lapa). Atbildētājs, izpildot tiesas pieprasījumu, iesniedzis remontdarbu aktu kopijas (lietas 46. – 74.lapa), par kuriem, kā 30.01.2015. tiesas sēdē norādīja Prasītājs, nav strīda un kuri ir apmaksāti, savukārt nav iesniedzis tos remontdarbu aktus, kuros darbu veikšanai norādītas garas stundas un darbu veikšana notikusi ārpus Rīgas.

[1.4] Uz tiesas atkārtotu pieprasījumu, kurā tiesa lūdza Atbildētāju iesniegt pierādījumus atbilstoši Prasītāja norādītajam sarakstam par paveikto darbu laiku un vietu (lietas 101. – 102.lapa), Atbildētājs sniedzis tiesai rakstveida atbildi, ka pieprasītos remontdarbu aktus nav iespējams iesniegt, jo šie akti Atbildētājam nav pieejami un šādi akti vispār nav tikuši iesniegti (lietas 108., 109.lapa).

[1.5] Ņemot vērā Atbildētāja sniegto atbildi un Prasītāja pieteikto lūgumu, tiesa pieprasīja remontdarbu aktus tieši no komercsabiedrībām, kur Prasītājs bija veicis darbu Atbildētāja uzdevumā (lietas 124. – 129.lapa).

Izpildot tiesas pieprasījumu SIA/nosaukumi/ iesniedza tiesai pieprasītos remontdarbu aktus daļējā apmērā (lietas 130. – 196.lapa).

[1.6] Nopratināta kā lieciniece /pers. D/, būdama brīdināta par kriminālatbildību, 30.01.2015. tiesas sēdē liecināja, ka ir Prasītāja dzīvesbiedre. Prasītājs strādājis pie Atbildētāja, darbs bijis saistīts ar veikalu ledusskapju un aukstumvitrīnu remontu. Uz darbu Prasītājs gājis katru darba dienu un strādājis līdz vakaram, bieži arī brīvdienās un svētku dienās, kad firmas izpilddirektors /pers. E/ pats braucis Atbildētājam pakaļ uz mājām un vedis uz objektiem. Piemēram, 28. jūnijā Prasītājs strādājis Lielvārdē, darbs beidzies vēlu, transports vairs nekursējis, veikala vadītājs piedāvājis pārnakšņot viņa mājās, ir saglabājusies vilciena biļete 29. jūnijā no Lielvārdes līdz Jāņavārtiem (lietas 87.lapa).

[2] Prasītājs tiesas sēdē prasību uzturēja, atbilstoši prasības pieteikumā un prasības papildinājumos norādītajiem apstākļiem, lūdza prasību apmierināt.
Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē nebija ieradies, lai gan tiesa 27.03.2015. tiesas sēdē atzina Atbildētāja pārstāvja piedalīšanos nākamajā tiesas sēdē par obligātu. No Atbildētāja pilnvarotā pārstāvja 15.05.2015. saņemts iesniegums ar lūgumu izskatīt lietu bez Atbildētāja pārstāvja klātbūtnes tiesas sēdē (lietas 110., 197., 198.lapa). Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa pamatojoties uz Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu atzina par iespējamu izskatīt civillietu bez Atbildētāja pārstāvja klātbūtnes tiesas sēdē.

Motīvu daļa

[3] Noklausījusies Prasītāja tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, novērtējusi prasības pieteikumā izklāstītos apstākļus un argumentus un pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

[3.1] Starp pusēm pastāv strīds par to ir vai nav Atbildētājs uzskaitījis visu Prasītāja nostrādāto darba laiku, un secīgi – vai Atbildētājs samaksājis Prasītājam par veikto darbu pielīgtajā apmērā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 10.pantam *puses savas procesuālās tiesības realizē sacīkstes formā.*

Atbilstoši Civilprocesa likuma 190.pantam *tiesa spriedumu pamato uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.*

Atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta pirmajai daļai *tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvu pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.*

[3.2] Lietā nav strīda par to, ka starp pusēm 30.04.2013. noslēgts darba līgums Nr.5/2013-DL 2013.g. (lietas 7. – 8.lapa). Darba līguma noteikts, ka Prasītājs pieņemts darbā par elektriķi, uzsāk darbu ar 2.05.2015., nosakot algu ar stundas likmi Ls 1,203 (1,71 EUR). Prasītājam Darba līgumā noteikts nepilns darba laiks saskaņā ar grafiku 10 stundas nedēļā. Darba līguma 6.2.punktā Atbildētājs apņēmies samaksāt Prasītājam par darbu saskaņā ar darba likumdošanu un Darba līguma noteikumiem. Vienlaicīgi ar Darba līgumu puses noslēgušas Vienošanos Nr.1, 1.punktā nosakot, ka puses vienojas par nodarbināšanu virs darba laika, kas minēts Darba līguma 2.5.punktā saskaņā ar DL 134.panta septīto daļu.

No vienošanās secināms, ka Atbildētājam jau noslēdzot Darba līgumu bija nodoms nodarbināt Prasītāju vairāk nekā 10 stundas nedēļā.

[3.3] Darba likuma (turpmāk DL) 137.panta pirmajā daļā noteikts, ka darba devējam ir pienākums precīzi uzskaitīt katra darbinieka nostrādātās stundas kopumā, kā arī atsevišķi virsstundas, darbu nakts laikā, nedēļas atpūtas laikā un svētku dienās nostrādātās stundas. Minētā panta trešajā daļā noteikts, ka darbiniekam ir tiesības personiski pārbaudīt darba devēja veikto darba laika uzskaiti.

No minētā secināms, ka darbinieks paralēli darba devēja veiktajai darba laika uzskaitei ir tiesīgs pats uzskaitīt nostrādātā darba stundas. Šādas rīcības mērķis varētu būt iespēja strīda gadījumā pierādīt, ka darba devējs nav veicis visa nostrādātā darba laika uzskaiti.

Prasītājs sniedzot paskaidrojumus tiesai tiesas sēdē norādīja, ka Atbildētājs nav veicis pilnīgu darba laika uzskaiti. Lietas materiālos iesniegto algas aprēķina uzskaiti par 2013. gada maiju parakstījis un tajā norādīto summu saņēmis, taču norāda, ka ir strādājis vairāk un darba samaksai bija jābūt lielākai (lietas 13.lapa). Tāpat, ir parakstījis darba laika uzskaites tabeli par 2013. gada maiju, taču norāda, ka tajā norādītās stundas neatbilst patiesi nostrādātajām (lietas 14.lapa). Darba algas aprēķina kvītis un darba laika uzskaites tabeles par 2013. gada jūniju un jūliju nav parakstījis, jo nepiekrīt tajās norādītajam (lietas 15. – 18.lapa).

[3.4] Lietas materiālos atrodas trīspusējā sociālā dialoga pārrunu protokols Nr.405-2013-02 (lietas 19.lapa), no kurā norādītā secināms, ka Atbildētājs neprecīzi vedis Prasītāja darba laika uzskaiti 2013. gada 5. maijā, 9. maijā, 14. maijā, 25. maijā, nav ņēmis vērā ceļā pavadīto laiku uz un no objekta. No Valsts darba inspekcijas 22.11.2013. lēmuma Nr.14-04/11287 izriet, ka Atbildētājam par konstatētajiem DL pārkāpumiem sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un pieņemts lēmums par administratīvā soda uzlikšanu (lietas 20.lapa).

[3.5] Lietas materiālos atrodas remontdarbu aktu kopijas, kuras pēc tiesas pieprasījuma iesniegušas komercsabiedrības un kas apliecina Prasītāja norādīto, ka Prasītājs ir strādājis vairāk darba stundu nekā uzskaitījis un apmaksājis Atbildētājs (lietas 131. – 144.lapa, 180. – 182., 186. – 192.lapa). Komercsabiedrību iesniegto remontdarbu aktu kopijas apliecina, ka Prasītāja norādītie darbi Prasītāja norādītajos datumos ir veikti pretēji Atbildētāja sniegtajai atbildei tiesai, ka pieprasītie remontdarbu akti nav veikti. Līdz ar ko tiesa atzīst, ka Atbildētājs sniedzis tiesai nepatiesu informāciju. Atbilstoši Civillikuma 3.panta, tiesības izmantojamas un pienākumi izpildāmi labā ticībā.

[3.6] Prasītājs iesniedzis tiesai neizmaksātās darba samaksas aprēķinu (lietas 21.lapa), kurā norādījis, ka Atbildētājs nav izmaksājis darba samaksu 530,73 EUR apmērā. Prasītāja veikti neizmaksātās darba samaksas aprēķina pārskati atrodas arī lietas materiālos 93. – 98., 201. – 204.lapas pusē. Atbildētājs aprēķinu nav apstrīdējis. Norādījis, ka darba laika uzskaite veikta atbilstoši likuma prasībām, taču lietā ir pierādīts pretējais, proti, ka Atbildētājs nav uzskaitījis Prasītāja nostrādāto darba laiku pilnā apmērā un to pierāda trīspusējā sociālā dialoga pārrunu protokols Nr.405-2013-02, Valsts darba inspekcijas 22.11.2013. lēmums Nr.14-04/11287, pēc tiesas pieprasījuma lietā iesniegtie remontdarbu akti, liecinieces /pers. D/ liecības un prasītāja paskaidrojumi, kurus tiesa novērtē kopsakarā ar pārējiem lietas materiālos esošajiem pierādījumiem.

Līdz ar ko ir pamats secināt, ka Atbildētājs nav izmaksājis Prasītājam darba samaksu Darba līgumā pielīgtajā apmērā.

[3.7] Tiesa atzīt Prasītāja neizmaksātās darba samaksas aprēķinu par pamatotu un pierādītu, un, lai arī pēc tiesas pieprasījuma nav iesniegti visi remontdarbu akti, kas apliecinātu katru Prasītāja nostrādāto darba stundu, tiesa atzīst, ka ir pietiekams pamats secināt, ka Prasītājs nostrādātā laika uzskaiti veicis godprātīgi, jo iesniegtie remontdarbu akti saskan ar Prasītāja norādīto informāciju par nostrādāto laiku un vietu, kur darbs veikts, un ja Prasītājs šo darbu nebūtu veicis, tas tiesas ieskatā nevarētu sniegt tiesai tik precīzas ziņas par veiktā darba ilgumu un vietu, līdz ar ko tiesa piešķir ticamību Prasītāja paskaidrojumiem un aprēķinam, jo lietā pierādīts, ka Atbildētājs nav bijis godprātīgs un sniedzis tiesai nepatiesu informāciju.

Taisnīguma princips ietverts Latvijas Republikas Satversmes 1.pantā. Kā to norādījusi Satversmes tiesa 2003.gada 4.februāra spriedumā lietā Nr.2002-06-01, par to, ka tiesas spriešanas uzdevums ir atrast patiesu un taisnīgu lietas risinājumu – tiesas darba rezultātam, t.i., tiesas spriedumam bez šaubām ir jābūt „taisnīgam spriedumam" (secinājumu daļas 2.4. un 4.punkts). Pamatojoties uz minēto tiesa atzīst par pamatotu un taisnīgu piedzīt no Atbildētāja par labu Prasītājam neizmaksāto samaksu par darbu 530,73 EUR apmērā pirms nodokļu nomaksas.

[4] Prasītājs lūdzis piedzīt no Atbildētāja izdevumus 150 EUR par darba pienākumu veikšanai iegādāto darba apģērbu, strāvas transformatoru, elektrisko fēnu un iemaksu par nodokļu grāmatiņas dublikāta iegādi Ls 10 (14,23 EUR).

Savu prasījumu Prasītājs tiesas sēdē un prasības pieteikuma precizējumos pamatoja ar to, ka darba apģērbs, strāvas transformators un elektriskais fēns Prasītājam bijis nepieciešams darba veikšanai un Atbildētājs lūdzis viņam pašam šīs lietas nopirkt, solot ka izdevumus atlīdzinās. Pierādījumi par norādīto lietu iegādi Prasītājam nav saglabājušies un iegādātās lietas atrodas Prasītāja lietošanā. Tiesa Prasītāja prasījumu šajā daļā neatzīst par pamatotu, jo, atbilstoši DL 28.panta otrajai daļai, tas ir darba devēja pienākums nodrošināt darba veikšanai nepieciešamos apstākļus un arī darbam nepieciešamos instrumentus, līdz ar ko Prasītājs norādītās lietas iegādājies pēc saviem ieskatiem uz mutiskas norunas ar darba devēju pamata, un tiesa neatrod tiesisku pamatu Prasītāja prasītās naudas summas piedziņai no Atbildētāja.

[4.1] Savukārt, tiesa atzīst par pamatotu Prasītāja prasību daļā par izdevumu atlīdzināšanu par nodokļu grāmatiņas dublikāta iegādi Ls 10 (14,23 EUR) apmērā. No lietas materiālos esošā iesnieguma par darba tiesisko attiecību pārtraukšanu un darba algas izmaksu (lietas 10.lapa) secināms, ka Prasītājs lūdzis Atbildētāju atdot algas nodokļu grāmatiņu. Lietas materiālos atrodas arī kvīts kopija par Prasītāja veiktu maksājumu valsts kases kontā par algas nodokļa grāmatiņas dublikātu Ls 10 apmērā (lietas 99.lapa), līdz ar ko secināms, ka Atbildētājs Prasītājam algas nodokļu grāmatiņu nav atdevis. Pamatojoties uz minēto tiesa atzīst par pamatotu norādīto summu piedzīt no Atbildētāja par labu Prasītājam, jo šie izdevumi Prasītājam radušies Atbildētāja vainas dēļ un tiesas ieskatā ir atzīstami par Prasītāja zaudējumiem. Kā atzīts tiesību teorijā, zaudējumu piedziņas prasības apmierināšanai nepieciešams konstatēt zaudējumu atlīdzināšanas priekšnoteikumus – 1) personas prettiesiska darbība vai bezdarbība; 2) personas vaina; 3) zaudējumu

esamība un to konkrēts apmērs; 4) cēloņsakarība starp prettiesisko darbību un zaudējumiem. (*Civillikuma komentāri. Saistību tiesības. Sagatavojis autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā, Rīga, 2000.g., 270.lpp* .). Tiesa, izvērtējot prasību daļā par izdevumu atlīdzināšanu par nodokļu grāmatiņas dublikāta iegādi secina, ka Atbildētājs nav rīkojies tiesiski, neatdodot nodokļu grāmatiņu Prasītājam, līdz ar to pārkāpis Ministru Kabineta 2012. gada 3. janvāra noteikumu Nr.21 Kārtība, kādā izsniedzama algas nodokļu grāmatiņa 18.punktu, kas nosaka, ka beidzoties darba attiecībām vai ienākumu gūšanai, darba devējs vai cita institūcija par to izdara grāmatiņā attiecīgu ierakstu un atdod grāmatiņu nodokļa maksātājam. Līdz ar ko tiesa atzīst, ka pastāv visi zaudējumu atlīdzības pienākuma iestāšanās priekšnoteikumi.

[5] Prasītājs lūdzis piedzīt no Atbildētāja morālā kaitējuma kompensāciju 1000 EUR apmērā.

Morālā kaitējuma kompensācijas piedziņas prasījums pamatots ar to, ka Prasītājs atteicis darba piedāvājumu citam darba devējam, kur būtu saņēmis lielāku atalgojumu par darbu, kā arī ar to, ka pēc darba tiesisko attiecību izbeigšanas cīnījies par savu tiesību aizsardzību, apmeklējot juristus un braucot uz Valsts darba inspekciju, tērējis līdzekļus ceļa izdevumos. Sniedzot paskaidrojumus 30.01.2015. tiesas sēdē Prasītājs norādīja, ka izvēlējies strādāt pie Atbildētāja, jo šī darba vieta bijusi tuvāk Prasītāja dzīvesvietai, kā arī Atbildētājs solījis maksāt lielāku darba samaksu (lietas 87.lapa).

[5.1] Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas prettiesiskas darbības rezultātā un radušos cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Darba likuma 28.panta trešajā daļā norādīts, ka darba līgumam piemērojami Civillikuma noteikumi, ciktāl šajā likumā un citos normatīvajos aktos, kas regulē darba tiesiskās attiecības, nav noteikts citādi. Morālā kaitējuma atlīdzināšanu regulē Darba likuma 29.panta astotā daļa, kas paredz morālā kaitējuma atlīdzību vienīgi gadījumos, kad tiek pārkāpts atšķirīgas attieksmes aizliegums un aizliegums radīt nelabvēlīgas sekas. No Prasītāja norādītā neizriet, ka pret viņu būtu pieļauta atšķirīga attieksme vai radītas citas nelabvēlīgas sekas. Prasītājs nav arī iesniedzis pierādījumus apstākļiem, ka Atbildētājs būtu cēlis viņam neslavu vai aizskāris godu.

DL 29.pantā norādītā morālā kaitējuma atlīdzināšanas pamata neesamība neliedz Prasītājam tiesības prasīt morālā kaitējuma atlīdzināšanu pamatojoties uz Civillikuma normām.

[5.2] Saskaņā ar Civillikuma 1635.panta pirmo un otro daļu katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka morālā kaitējuma (nepamatota tiesību aizskāruma negatīvās sekas) atlīdzības prasībai ir nepieciešams konstatēt visus priekšnoteikumus - neatļautu darbību, ar to aizskartās cietušās personas nemantiskās tiesības vai nemantisko labumu un ar aizskārumu radītās fiziskas vai garīgas ciešanas.

Kā izriet no prasības pieteikuma un Prasītāja tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, Prasītājs uzskata, ka viņa tiesību aizskārums konkrētajā gadījumā izpaudās situācijā, kurā Prasītājs atteicis darba piedāvājumu citam darba devējam, kur būtu saņēmis lielāku atalgojumu par darbu, kā arī ar to, ka pēc darba tiesisko attiecību izbeigšanas cīnījies par savu tiesību aizsardzību, apmeklējot juristus un braucot uz Valsts darba inspekciju, tērējis līdzekļus ceļa izdevumos.

Saskaņā ar Civillikuma 1635.panta trešo daļu, ja šā panta otrajā daļā minētā neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

Tādējādi tiesa secina, ka attiecībā uz Prasītāju nav piemērojami Civillikuma 1635.panta trešajā daļā paredzētie izņēmuma gadījumi, kuros cietusī persona ir atbrīvojama no pierādīšanas pienākuma, un līdz ar to konkrētajā tiesiskajā situācijā morālā kaitējuma esamības prezumpcija nepastāv.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā dala noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Lai gan garīgas ciešanas nav fakts, kas pats par sevi ir pierādāms, tiesa uzskata, ka Prasītājam ir jānorāda konkrēti fakti, kas varētu liecināt par garīgo ciešanu esamību un kas savukārt ir pierādāmi.

Prasības pieteikumam nav pievienoti pierādījumi, kas liecinātu par nozīmīga un līdz ar to arī atlīdzināma kaitējuma nodarīšanu Prasītājam. Lietas materiālos esošie pierādījumu un arī Prasītāja sniegtie paskaidrojumi tiesas sēdē nenorāda uz Prasītāja piedzīvotām garīgām ciešanām, sāpēm vai pārdzīvojumiem, kuru iemesls būtu Atbildētāja rīcība. Kā morālā kaitējuma nodarīšanas pamatu Prasītājs norādījis savu atteikumu darba piedāvājumam citam darba devējam, kur būtu saņēmis lielāku atalgojumu par darbu, kā arī ar to, ka pēc darba tiesisko attiecību izbeigšanas cīnījies par savu tiesību aizsardzību, apmeklējot juristus un braucot uz Valsts darba inspekciju, tērējis līdzekļus ceļa izdevumos. Pēc tiesas ieskata, par garīgām ciešanām nav atzīstamas jebkuras neērtības, vilšanās, sarūgtinājums vai nepiepildījušās cerības.

Izvērtējot Prasītāja tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus un lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa atzīst, ka Prasītāja prasība pret Atbildētāju par morālā kaitējuma atlīdzības 1000 EUR apmērā piedziņu ir noraidāma.

[6] Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmai daļai pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram. Savukārt, Civilprocesa likuma 42.panta pirmajā daļā noteikts, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Prasība apmierināta 530,73 EUR apmērā, līdz ar ko atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta "a" apakšpunktam no Atbildētāja valsts labā piedzenama valsts nodeva 79,61 EUR apmērā.

Lietā radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 35,93 EUR apmērā par tiesas pavēstu un tiesas dokumentu nosūtīšanu (lietas 2.lapa). Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu, 42.panta otro daļu norādītie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir piedzenami no Atbildētāja par labu Tiesu administrācijai.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 10., 97., 190., 193.pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no SIA /nosaukums/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, neizmaksāto darba samaksu par nostrādāto laika periodu no 30.04.2013. līdz 3.07.2013. 530,73 EUR (pieci simti trīsdesmit euro un 73 centi) apmērā pēc nodokļu

nomaksas.

Prasību daļā par materiālā zaudējuma un morālā kaitējuma piedziņu noraidīt.

Piedzīt no SIA /nosaukums/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, par labu valstij valsts nodevu 79,61 EUR (septiņdesmit deviņi euro un 61 cents) apmērā. Valsts nodevas samaksa veicama kontā Nr.LV55TREL1060190911200, saņēmējs: Valsts kase, NMR 90000050138, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: valsts nodeva, civillieta Nr.C29507814, lietas arhīva Nr.C-1980 15/18.

Piedzīt no SIA /nosaukums/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, par labu Tiesu administrācijai ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 35,93 EUR (trīsdesmit pieci euro un 93 centi) apmērā. Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi samaksājami, norādot šādus rekvizītus: Saņēmēja iestāde: Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr.90001672316; konta Nr.LV51TREL2190458019000; BIC kods: TRELLV22; iemaksas mērķis: 21499 – ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, civillieta Nr.C29507814, lietas arhīva Nr.C-1980 15/18.

Pēc valsts un Tiesu administrācijas ienākumos maksājamās valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksas maksājumu veikšanu apliecinoši dokumenti nekavējoties jāiesniedz Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas (2015. gada 29. maija), apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese Agnese Zemmere